

DE GOK VAN GABBER

Komedie in vier bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GOK VAN GABBER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

VODDEMARIE - ca 45 jaar, excentrieke felle vrouw

GABBER - ca 30 jaar, vlotte man met onduidelijke identiteit

JASJA DOBBE - ca 25 jaar; stille en slimme serveerster

BELLA DOBBE - ca 22 jaar; dominante halfzuster van Jasja

DAAN DOBBE - ca 50 jaar, caféhouder, vader van Jasja en Bella

ALFRED DOBBE - ca 75 jaar; heerserige vader van Daan

STAAL - ca 50 jaar, rechtlijnige politieman

PIEN - ca 40 jaar; overijverige journaliste

KALLEE - ca 60 jaar; gefrustreerde onderwijzeres

DECOR:

Een plein in het centrum van een provincieplaatsje. We zien een deel van de gevel van café/restaurant "Het Verdronken Kalf", de entree en een deur naar de keuken. Voor de gevel is een terrasje met wat tafeltjes en stoelen. Rechts is de toegang tot een parkje, links is de stenen ronding van een gedempte put.

EERSTE BEDRIJF

Vanachter het gesloten doek klinkt luide feestmuziek. Dronken mensen zingen en hossen. Al snel gaat het zingen over in ruzie en schelden. Er wordt gevochten. Uitroepen van pijn en woede. Dan het snerpend geluid van een politiefluitje. De muziek stopt. Mensen hollen weg. Stilte. Het doek gaat open. Donker. Langzaam wordt het lichter. Het plein vroeg in de morgen. Niemand te zien. Vlaggetjes hangen slap aan een lijn dwars over het plein. Overal liggen bierblikjes, fritesbakjes en andere resten van een nachtelijk feest. Het terrasmeubilair is in grote wanorde. Een raam middenachter staat wijd open. Vanuit dat pand komt dan het aanhoudende doordringende geluid van een wekker. Een hand verschijnt boven de putrand. Vingers zoeken en vinden een bierblik. Een vinnige klap op het blik, gelijk stopt de wekker. De hand verdwijnt. Voor een ander raam staat DAAN in nachthemd, hij kijkt met kleine oogjes naar het plein, hij krabt zijn dikke buik en spuwt uit het raam voor hij het sluit en een gordijn neerlaat. De keukendeur zwaait open. JASJA in een verschoten en te grote jurk loopt met een emmer keukenafval het terras op. Zonder op te kijken gaat ze naar de put en leegt de emmer daar zonder in de put te kijken. Vlug gaat zij het hotel in. GABBER in de put komt omhoog. Op zijn gezicht zit geronnen bloed rond zijn gehavende neus. Zijn T-shirt is gescheurd. Zijn broek is zwaar beschadigd. Hij plukt wat schillen van zijn lijf. Kijkt dan rond alsof hij de wereld voor het eerst ziet. VODDEMARIE op met haar karretje met gesorteerd afval. Ze is geïrriteerd en mopperig, raapt blikjes op, prikt hier en daar afvalpapier op. GABBER duikt weg.

VODDEMARIE: Dat noemen ze dan “feest”. Ze stoppen zich tot brakenstoe vol en wat dan nog wat overblijft smijt dat volk gewoon op de grond! Bende maakt bende. Troep maakt troep! En natuurlijk, Marie ruimt het wel weer op. *(naar de put)* Kijk nou toch. Patatje oorlog, berenhap, de hele snackbar ligt hier uitgekotst. En de put ligt natuurlijk ook tot de rand toe vol met... *(lijkt in de put te willen prikken)*

GABBER: Neeeeeee!!! Niet doen! *(springt afwerend omhoog; VODDEMARIE stapt met een kreet van schrik terug)* Niet doen! *(als B uit de put wil klimmen, dreigt V hem terug met de stok, ze kijken elkaar een tijdje aan)* Is-ie scherp?

VODDEMARIE: Wil je 't voelen?

GABBER: Nee. *(stilte)* Ik heb het koud.

VODDEMARIE: Wat doe je daar dan?

GABBER: Wat doe ik waar?

VODDEMARIE: Daar!

GABBER: Hier? Geen idee. Hoe kom ik hier...? Weet u dat misschien?

VODDEMARIE: Tja. Hoe komt een mens in de put! Volgende vraag: hoe komt-ie er weer uit? Jij bent niet van hier, hè?

GABBER: Als u het zegt... *(duwt stok voorzichtig weg)*

VODDEMARIE: Wie zeg jij dat je bent?

GABBER: Ik hoopte eigenlijk dat u me dat ging vertellen. Ik... mijn hoofd is zo leeg.

VODDEMARIE: Die neus... Jij hebt vannacht gevochten, dat is het natuurlijk.

GABBER: Gevochten? Met wie? En waarom?

VODDEMARIE: Als jij nou 'ns voor de antwoorden zorgde, gabber.

GABBER: Had ik die maar.

VODDEMARIE: Heeft dat dronken tuig je te grazen genomen of heeft Dikke Daan je eruit gegooid?

GABBER: Dikke Daan?

VODDEMARIE: Dikke Daan van Het Verdronken Kalf. *(staart even naar de neus van G.)* In welke stinkzaak heb jij je neus gestoken?

GABBER: *(voelt even aan zijn neus)* Au. Zeker ergens tegenaan gelopen.

VODDEMARIE: Iemand heeft je een forse dreun verkocht. En nou weet je niet wie of wat je bent? Daar trap ik echt niet in.

GABBER: Ik weet alleen dat ik het koud heb. Misschien dat ik als ik het wat warmer had dat dan...

VODDEMARIE: Dat dan die nevel in je kop wat op zou trekken?

GABBER: Dat denk ik. Mag ik er nu dan eerst uit, mevrouw?

VODDEMARIE: Ik ben geen mevrouw. Ik ben Marie. Voddemarie! Je wil niet weten wat de mensen allemaal weggooien. *(wijst naar haar kar)* Ik zal 'ns kijken of daar iets voor jou bij is.

GABBER: Mag ik er uit, Marie?

VODDEMARIE: Trek eerst die broek uit.

GABBER: Moet dat?

VODDEMARIE: Als jij je hier zo vertoont arresteert Staal je voor landloperij.

GABBER: Staal?

VODDEMARIE: Onze plaatselijke Bromsnor. Uit die broek! *(B doet de broek uit, V naar haar kar)* Ik zal zien of ik iets degelijks voor je heb.

GABBER: *(kijkt naar zijn wild gekleurde short)* Nee hè!

VODDEMARIE: *(zoekt in de kar)* Wat is er?

GABBER: Wat ik aanheb... dat is toch niet normaal!

VODDEMARIE: *(kijkt, lacht kort)* Zoekt je vrouw die dingen uit?

GABBER: M'n vrouw?

VODDEMARIE: Of je vriendin? Je vriend? Je moeder? Zeg het maar.
(*B. haalt zijn schouders op*) O ja, je bent zogenaamd alles vergeten.

GABBER: Het is echt zo.

VODDEMARIE: Natuurlijk, als jou dat beter uitkomt. Ik vind hier niets voor jou. Ik ga in m'n opslag kijken, ik woon een paar huizen verderop. Laat je niet zien, ze hebben het hier niet zo op vreemden. Zien ze je toch, verzin dan toch maar een naam.

GABBER: Welke naam?

VODDEMARIE: Maakt niks uit, gabber, als het beessie maar een naam heeft.

GABBER: Gabber? Heet ik zo? Gabber?

VODDEMARIE: Van mijn part. Tot straks, Gabber. (*naar rechts*)

GABBER: Tot straks, eh....

VODDEMARIE: Marie. (*schamper lachend*) Voddemarie. (*af*)

GABBER: Maar... Marie! Marie!

VODDEMARIE: (*even terug, gebaart*) Duiken, Gabber! (*af*)

GABBER: Duiken?

(*Uit de keukendeur komt JASJA neuriënd op met een emmer vuil water, ze loopt naar de put. GABBER duikt weg. STAAL komt op, eventueel op dienstfiets*)

STAAL: Wat zijn wij hier aan het doen?

JASJA: (*zet geschrokken de emmer neer*) Wij?

STAAL: Jij, meisje Dobbe. Wat was jij van plan?

JASJA: Ik? Van plan? Nou niks eigenlijk.

STAAL: Jij was dus niet van plan die emmer in de put te legen?

JASJA: Ja... eh... nee, natuurlijk niet.

STAAL: Het zou niet de eerste keer zijn. Jullie van het Kalf gebruiken de put wel meer als afvalstort. En jullie niet alleen. Kijk maar 'ns om je heen.

JASJA: O maar die rommel, dat is alleen maar van vannacht... ik heb zojuist de cafézaal geschrobd, nu is het terras aan de beurt. Pas dan ben ik aan het plein toe.

STAAL: Zeg tegen je vader dat hij het plein op moet ruimen, wat hier ligt hebben zijn klanten hier achtergelaten. Begrepen, meisje?

JASJA: Ik denk niet dat m'n vader vanmorgen... het is nogal laat geworden vannacht.

STAAL: Hij hoeft het niet zelf te doen, als het maar gebeurt. Iets anders, meisje, was jij hier vannacht op het plein?

JASJA: Eh... nee, ik was in de keuken.

STAAL: Er schijnt gevochten te zijn.

JASJA: Dat geloof ik graag.

STAAL: En niet een klein beetje ook. Daar weet jij niets van?

JASJA: Nee, echt niet.

STAAL: Er zijn meerdere aangiften van mishandeling gedaan, gepleegd door een man van onbekende identiteit. Heb jij iemand gezien met een bloedneus?

JASJA: Ik had het te druk om naar neuzen te kijken.

STAAL: Ik kom later nog terug om je vader ernaar te vragen. En je zuster Bella. Het zou zomaar kunnen dat er om haar gevochten is, dat zou niet de eerste keer zijn. Tot ziens, meisje. *(af)*

JASJA: Meisje, meisje... *(roept hem na)* Ik heet Jasja! En ik doe met dit water wat ik wil.

(J. pakt de emmer en leegt die in de put. Een kletsnatte GABBER springt met een luide kreet op. J. schrikt, laat de emmer vallen, staart kort naar B., keert en holt naar de keukendeur)

GABBER: *(stapt uit de put, pakt de emmer op, volgt J.)* Jasja! Jasja! Je emmer! *(J. staat in de deuropening)* Je vergeet je emmer, Jasja.

JASJA: *(staart naar zijn neus)* Jij bent niet van hier.

GABBER: Dat... neem ik aan.

JASJA: *(knikt naar die neus)* Die neus...

GABBER: Ja, ik voel 'm.

JASJA: Je hebt gevochten, hè? En ik weet al waarom. Ze hebben je gepest. Ze moeten mij ook altijd hebben.

DAAN: *(uit zicht, stem vanuit het pand)* Jasja! Jasja!! Ben je nou nog niet klaar?! Ik wil mijn ontbijt!

JASJA: *(luid)* Ik kom!! *(tot B.)* Wie ben jij?

GABBER: Ik heet Gabber.

JASJA: Gabber?

GABBER: Ja. Dat geloof ik teminste.

JASJA: Oké, Gabber dus. Waren dit je feestkieren?

GABBER: Eh... ja. Dat zal wel.

JASJA: Lekker vaag type ben je.

BELLA: *(ook uit zicht, stem vanuit het pand)* Jasja!! Waar blijft mijn ontbijt?

DAAN: *(uit zicht)* Mijn overhemd! Jasja!

JASJA: *(luid)* Hangt in uw kast. *(tot G.)* Weet je op wie jij heel veel lijkt? *(G. schudt nee)* Maar die loopt hier niet zo rond.

BELLA: *(uit zicht)* Jasja!! Is mijn rooie jurk nou gewassen of niet?!

JASJA: *(luid)* Ja!! Ik kom er aan!! *(tot B.)* Moet jij niet iets anders aan? Je wordt nog ziek zo.

GABBER: Ik krijg zo andere kieren. Van Marie.

JASJA: Marie? *(VODDEMARIE op met een arm vol kieren, J. ziet haar)* O, Voddemarie. Ik ben weg. Doeg. *(af door de keukendeur)*

VODDEMARIE: Ja, potverdikke, wat had ik nou gezegd? Jij zou je

gedeisd houden!

GABBER: Ja, sorry, maar zij... dat meisje...

VODDEMARIE: Jasja.

GABBER: Ze gooide een emmer water over me heen. Ze wist natuurlijk niet dat ik daar was maar...

VODDEMARIE: Je treft het dat het Jasja was en niet dat kreng van een zus van haar...

BELLA: *(uit zicht, luid)* Waar blijf je nou, trut?!

VODDEMARIE: Die zus dus. Of nog erger is die buffel van een vader van haar...

DAAN: *(uit zicht)* Jasja! M'n schoenen sodeju!

VODDEMARIE: Die buffel dus. Kom, Gabber, we moeten klaar zijn voor het feest weer losbarst.

GABBER: Sorry, maar over wat voor feest hebt u het?

VODDEMARIE: Gewoon een feest. De familie Dobbe organiseert dat elk jaar. Voor het heil van het volk, zeggen ze zelf, maar 't is gewoon om hun kassa's te laten rinkelen. *(reikt G. een shirt aan)* Zo'n feest begint met een klucht, dat was gisteravond.

GABBER: Hebt u die gezien?

VODDEMARIE: Dank je lekker. Ik hoef dikke Daan Dobbe niet in een jurk te zien. En Kallee, onze aangeschoten schooljuffrouw, die alle keren van het podium valt. Nee. *(laat een grote broek zien)* Hier kan je wel tien keer in, denk ik. Pas toch maar. Nou en na de voorstelling inclusief verloting zetten de echte fuifnummers het op een zuipen en knokken. Dat heb je gemerkt.

GABBER: Marie, die broek...

VODDEMARIE: Laat maar, dat is niks. *(neemt de broek aan)* Het draait altijd uit neer op knokken. 't Is een soort volkssport. Ik dacht, misschien dat je daarom in de put.... Heb je ruzie gehad?

GABBER: Ik ben één groot zwart gat.

VODDEMARIE: Oké, als je 't niet vertellen wil. Ik heb dus geen broek voor je! *(STAAL op, stopt, stapt af, parkeert zijn fiets zorgvuldig)* Daar komt een broek! En in die broek zit Staal. En hij moet uit die broek en jij moet erin! Morgen, commissaris!

STAAL: Brigadier! *(knikt)* Zo! Denkt meneer zo aan de race mee te kunnen doen? Zo zonder broek?

GABBER: Race?

VODDEMARIE: O, dat. De kruiwagenrace. Tussen het drinken door zijn er adembenemend evenementen. Denk aan zakschudden en paalkotsen.

STAAL: Marie! Het is zaklopen en paalwerpen.

VODDEMARIE: En dan, vanavond: gekostumeerd hossen op het plein.

Een soort mottebal zeg maar. Ga je dit jaar weer als cowboy, Staal?

STAAL: Niks cowboy, ik ga als sheriff! Ik vertegenwoordig ook dan de sterke arm. Meneer de wethouder gaat ook dit jaar weer als ridder en iemand zal toch op hem moeten letten!

VODDEMARIE: Gaat dat ouwe kadaver weer in het gemeente-harnas?

STAAL: Pas op je woorden, Marie!

VODDEMARIE: Vergeet je oliespuitje maar niet. Dat harnas staat al eeuwen te roesten in het raadhuis.

STAAL: Ik heb dit allemaal niet gehoord. *(tot G.)* Meneer, u gaat niet geheel gekleed in de zin van de Wet op de Openbare Zedelijkheid.

GABBER: Ik zoek nog 'n broek.

STAAL: Goed. Mooi. Juist. Maar... uw neus...

VODDEMARIE: Is een bloedneus ook tegen die wet?

STAAL: Nee, maar er heeft zich vannacht een incident voorgedaan... Uw naam, meneer?

GABBER: *(blij)* Ah! Mijn naam! Die weet ik! Gabber!

STAAL: Gabber?

GABBER: Gabber. Echt waar. Tenminste... Ik weet niet beter.

STAAL: Ja, ja. En uw zogenaamde achternaam, mogen we die ook weten?

GABBER: Ja, ziet u...

STAAL: U kunt er niet zo gauw een verzinnen?

VODDEMARIE: Staal, je bent nog niet goed wakker geloof ik.

STAAL: Ik ben uitermate wakker.

VODDEMARIE: Zie je niet wie meneer is?

STAAL: Zou ik meneer moeten kennen?

VODDEMARIE: Dat zou ik wel zeggen, ja. Lees je geen kranten? Kijk je geen teevee?

STAAL: Natuurlijk.

VODDEMARIE: Begint je al iets te dagen?

STAAL: Natuurlijk.

VODDEMARIE: Natuurlijk! Jou daagt het al als het bij ons nog nacht is. Dan begrijp je ook dat het vandaag jouw taak is ervoor te zorgen dat meneer "Gabber" bij zijn bezoek aan onze stad geen strobreed in de weg gelegd zal worden. Meneer is hier namelijk incognito.

STAAL: Incognito? Hoe komt het dat ik hier niet van weet?

VODDEMARIE: Als je het wist was meneer niet meer incognito. Dat kan natuurlijk niet.

STAAL: Maar ik dien wel te weten wat mij in deze te doen staat?

VODDEMARIE: Ken je de dienstvoorschriften aangaande bescherming van BN-ers niet?

STAAL: O ja. Van voor naar achter en van achter naar voor.

VODDEMARIE: Dus het welzijn van meneer hier valt onder jouw taken.
Maar hoe behandel je hem tot nu?

STAAL: Ja kijk, Marie, ik heb gister gesouffleerd en mevrouw Kallee ging kris-kras door het boekje, het pistool van Daan weigerde en in mijn eentje heb ik alle decors afgebroken... *(tot G.)* En daarbij komt, meneer, deze dag moet ik ook nog in mijn eentje alle diensten waarnemen en daarom.. tja...

VODDEMARIE: ... had je meneer bijna gearresteerd!

STAAL: Ja, kijk, meneer staat hier zo zonder broek. Meneer zal daar wel zo zijn reden voor hebben, maar toch...

GABBER: Het is wel frisjes zo zonder broek.

STAAL: Dan moet meneer toch maar een broek aantrekken.

VODDEMARIE: Staal! Hoge heren hebben wel iets anders aan hun hoofd dan hun broek! Dus doen ze die maar al te vaak uit.

STAAL: Dat hoef je mij niet uit te leggen! Maar begrijpt de burgerij dat als ze meneer hier zo zien?

VODDEMARIE: Dus, Staal, wat let je?

STAAL: Wat let mij..? Nee, je bedoelt toch niet.... dat ik... mijn broek?

VODDEMARIE: Dat bedoel ik wel. Kijk, als je ooit adjudant wil worden... En meneer hier is wel heel wat hoger dan adjudant!

STAAL: Maar ik kan me toch niet hier...? Waar alle mensen bij zijn...?

VODDEMARIE: Waar zie jij al die mensen? Maar goed, Staal, terwille van je ongerepte staat... *(wijst op de put)* Daar is de kleedkamer.

STAAL: Als je maar weet dat ik het niet voor jou doe. Ik doe het voor meneer. En omdat hogerhand het zo wil. *(klimt in de put, uit zicht)*

VODDEMARIE: Van hogerhand wordt lagerhand altijd al uitgekleeft. En vervolgens de das omgedaan. En daar zakt mij de broek weer van af. *(G. niest)* Opschieten, Staal, het komt meneer al de neus uit. *(gemompel uit de put, tot G.)* Of beginnen je hersenen te ontdooien?

GABBER: Dus ik ben Gabber. Maar wie is dan die Gabber?

VODDEMARIE: We verzinnen wel wat. Lukt het, Staal?

STAAL: Nog één knoopje!

VODDEMARIE: Meneer krijgt het erg koud. En hoge heren hebben vaak een zwakke blaas.

STAAL: *(de broek over de putrand leggend)* Dat is mij bekend.

VODDEMARIE: *(pakt de broek en geeft hem aan G., die trekt hem aan)* Maar het is beter zwak geblazen dan de kont verbrand.

STAAL: Natuurlijk. *(staat, ook hij draagt dezelfde bizarre bokssersshort)* Meneer?

VODDEMARIE: Allemachtig, die was zeker in de aanbieding! *(Staal duikt terug)* Staal, kies jij die dingen zelf uit of is dit de smaak van mevrouw Staal?

STAAL: Zou je misschien even niet willen kijken. En meneer ook niet.

VODDEMARIE: *(draait)* Dat mannen zulke dingen in het openbaar dragen!

STAAL: Ik vind deze situatie nogal pijnlijk, maar die broek, meneer, aan de riem, daar zit mijn dienstpistool nog aan. Die mag ik niet afgeven. Hoe hoog u ook bent. Ik hoop dat u daar begrip voor hebt. Ziet u dat foudraal?

GABBER: *(zoekt en vindt)* Dit geval?

STAAL: Zou u hem eruit willen halen? *(G. doet dit)* Voorzichtig uithalen. Met duim en wijsvinger en nergens aankomen. En nu heel voorzichtig... niet omdraaien... en dan aan mij willen geven. *(G. loopt achteruit, Staal geeft hem aanwijzingen)* Iets meer naar links, meneer. Nog iets meer. Voelt u de rand. Wilt u hem er nu heel voorzichtig opleggen. Pas op! *(Het pistool valt naast de put, Staals arm zoekt op de tast. Uit het hotel komt Jasja, ze kijkt niet op maar gaat gejaagd het terrasmeubilair schoonsoppen en goed zetten)*

GABBER: Daar heb je dat meisje. *(trekt zich wat terug)*

STAAL: Meisje!? Wat? Waar? Wie!? *(duikt terug, zonder pistool, uit zicht)*

GABBER: Jasja...

VODDEMARIE: *(met G. op wat grotere afstand van put en terras)* De jongste van Daan. Een Dobbe zou je zeggen, maar Jasja is anders... nou ja, net als ik. En... past de broek?

GABBER: *(voelt aan zijn kruis)* Hij is hier wat te klein.

VODDEMARIE: Of jij bent daar wat te groot.

GABBER: *(over Jasja)* Zal ik vragen of zij mij kent?

VODDEMARIE: Misschien is het helemaal niet leuk om te horen wie men denkt dat je bent. Valt misschien tegen.

GABBER: Zou kunnen.

VODDEMARIE: Nu kun je bedenken wie je vandaag bent. Da's toch fantastisch!

GABBER: Maar ik geloof niet dat ik zoveel fantasie heb dat ik ... Waar kom ik vandaan? Waar ga ik heen? Dat soort dingen. Als u me er nou bij helpt, net als met die naam...

VODDEMARIE: Reken maar op mij, we zullen de boel hier wat opschudden. *(JASJA loopt resoluut met emmer vuil water naar de put en leegt hem daar, STAAL springt met een rauwe kreet omhoog, JASJA schrikt hevig, rent weg, in de armen van GABBER)*

JASJA: Het Kalf! Het Kalf!!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto